

i det, faktisk virker. Det, vi gør på Nørrebro, med at gå ud på gaden, hver gang der har været en skudepisode, og tage gaden tilbage og stå sammen, har vi politiets ord for faktisk virker, i forhold til at unge så ikke går med i banderne, men gerne vil være med i det stærke fællesskab i stedet. Så vi kan faktisk se, at de ting, vi foreslår, virker, hvorimod vi absolut ikke kan se, at den politik, Venstre fører, virker.

Hr. Martin Henriksen spurgte tidligere i det replikskifte, vi havde, og hvor jeg ikke havde mulighed for at gå op på talerstolen igen, om jeg ikke mente, at et medlem af Al-Qaeda skulle smides ud af Danmark. Til det vil jeg sige, at hvis man i Danmark skulle finde et medlem af Al-Qaeda, synes jeg da ikke, at man skal sende ham et sted hen, hvor han kan begå ny terror. Så skal han da tværtimod fængsles og stilles for retten og dømmes, så man forhindrer, at han begår ny terror. Jeg synes, det er en højst besynderlig politik, Dansk Folkeparti og regeringen har om, at vi bare skal eksportere terrorister til andre lande, hvor de så kan slå nogle andre mennesker ihjel. Jeg mener tværtimod, at vi i Danmark har et ansvar for at få dem sat for en dommer og få dem dømt og fængslet.

På samme måde mente vi, at den irakiske hærchef, som var her i Danmark, og som var mistænkt for at stå bag, at 80.000 kurdere blev slået ihjel, skulle stilles for en dommer, og hvis han blev dømt, skulle han fængsles. Desværre hjalp man ham jo til at flygte, så det ikke kunne ske. Men det er sådan set den holdning, vi har, i modsætning til Dansk Folkeparti, der bare vil have dem ud af landet, så de kan begå nye forbrydelser andre steder i verden.

Men problemet med EU's terrorlister og FN's terrorlister er, at der kommer folk jo ikke for en domstol. Der er folk, der er kommet på terrorlisten, fordi man har taget fejl og forvekslet deres navn med et andet navn. Jeg kan forstå, at det synes Dansk Folkeparti er nok til, at man skal udvises. Der er organisationer, der kommer på terrorlisten af rent politiske hensyn. Om det er for at sikre fetaeksporerten til Iran, eller hvad det er, der gør, at man satte den iranske organisation på terrorlisten, er svært helt at vide, men vi kan jo se det politiske hensyn, der ligger bag.

Det var Dansk Folkeparti meget optaget af, da der var en bestemt organisation, man ville have af terrorlisten. Men jeg kan forstå, at lige så snart den organisation er taget af, er man fuldstændig ligeglad med alle andre, der står på terrorlisterne. Det er vel et udtryk for Dansk Folke-

partis politik på det her område, at dem, man er venner med, vil man gerne tage sig af, mens man er fuldstændig ligeglad med alle andre. De skal helst bare forlade landet, hvis de ikke er danske statsborgere.

Det er der, jeg måske synes man skulle gå hen og læse igen på det, der står over indgangen til Landstingssalen, nemlig at lov skal gøres til alle mands gavn. Det tror jeg man ville have gavn af at kigge på, for det, vi kan se virker, er faktisk, at man prøver at skabe stærke fællesskaber, prøver at finde løsninger, der virker, og prøver at få folk med i stedet for at splitte landet op i dem og os.

Kl. 09:52

Formanden:

Tak. Der er et ønske om en kort bemærkning fra hr. Søren Krarup.

Kl. 09:52

Søren Krarup (DF):

Det er meget spændende at høre fru Line Barfod udfolde al sin viden om Jyske Lov, som er noget lidt andet end grundloven – det er gået op for hende. Og det er fuldstændig rigtigt, at der også i Jyske Lov står, at loven skal være til alle mænds tarv – eller alle borgeres tarv, som fru Line Barfod siger – men så må jeg lige gøre opmærksom på, at der er forskel på at være borger og ikkeborger. Det at være borger vil sige, at man er statsborger i landet og derfor omfattet af landets love som borger. Det er klart, at en ikkestatsborger ikke er omfattet af de samme love, og det er den afgørende forskel, som fru Line Barfod ikke helt forstår.

Kl. 09:53

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 09:53

Line Barfod (EL):

Nu står der jo ikke »borgere«, der står »mænd«, og jeg tillader mig så at gå ud fra, at det ikke kun er mænd, men også kvinder, der er omfattet. Det kan selvfølgelig være, at vi også dér er uenige, det skal jeg ikke kunne sige. Men jeg har det sådan, at for mig er det afgørende altså mennesker; for mig er det afgørende at betragte et andet menneske som et menneske; som et menneske, der også har nogle rettigheder, og som et menneske, der, når det bor i Danmark, skal være en del af samfundet i Danmark, og som det er rigtig vigtigt at gøre til en del af samfundet i Danmark.

Det er det, jeg er optaget af, men jeg kan forstå, at hr. Søren Krarup mener, at det vigtige er